

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.384/2018/8.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: . Szilágyi Anna Ügyvédi Iroda
 . Szilágyi Anna ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Főváros VII. kerület Erzsébetváros Önkormányzata
ármesteri Hivatalának Jegyzője
(1073 Budapest, Erzsébet körút 6.)

Az alperes képviselője: . Révész Tibor ügyvéd
(**cím**)

A per tárgya: kereskedelmi hatósági ügyben hozott
határozat bírósági felülvizsgálata
felülvizsgálat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Óvárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
42.K.32.541/2017/16. számú ítélete

Rendelkező rész

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
42.K.32.541/2017/16. számú ítéletét hatályában fenntartja;

- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a
felperesnek 80.000 (nyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket
az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2013. december 6. napján a ... szám alatti vendéglátó üzlet megnyitását jelentette be a ... szám, ... helyrajzi szám alatti ingatlanon meglévő épületben, amelyet az alperes ... számon nyilvántartásba vett. A Budapest Főváros VII. Kerület Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodája, mint elsőfokú építésügyi hatóság (a továbbiakban: építésügyi hatóság) 2016. május 4. napján kelt átiratában jelezte, hogy a bejelentett tevékenységgel kapcsolatosan 2016. április 14. napján tartott helyszíni szemle során hiányosságokat állapított meg, amelyek megszüntetése érdekében további igazolásokat és hozzátartozó dokumentációt szükséges benyújtani. Az alperes 2016. május 10. napján felhívta felperest a fenti hiányok pótlására, aki azokat határidőn belül nem pótolta. Az alperes a fentiek okán 2016. november 28. napján kelt, jogerőssé vált határozatával a felperes által végzett kereskedelmi tevékenység folytatásának - a vonatkozó jogszabályi előírások megsértésének megszüntetéséig, de legfeljebb 90 napra történő - ideiglenes megtiltását rendelte el. A felperes ezt követően nyújtotta be az alperes határozatában megjelölt hiányzó dokumentációt, amelyet az alperes az építésügyi hatóság részére továbbított. Az építésügyi hatóság 2017. április 28. napján kelt válaszában arról tájékoztatta alperest, hogy az üzlethelyiséget is magában foglaló ... helyrajzi számú ingatlanon szabálytalanul végzett építési tevékenység miatt építésrendészeti eljárás van folyamatban, továbbá a ... szám, ... helyrajzi szám alatti ingatlanra vonatkozó használatbavételi engedély csak az abban megjelölt építési engedély alapján megvalósult épületre vonatkozik. Ezt követően az alperes 2017. május 11. napján kelt KI/20659-5/2017/VI. számú határozatában a felperes által a ... szám alatt folytatott kereskedelmi tevékenységet megtiltotta, továbbá az üzletet a vonatkozó hatósági nyilvántartásból törölte, és az üzlet azonnali bezárását rendelte el. Határozata rendelkező részében felperest fellebbezési jogáról tájékoztatta. Döntését azzal támasztotta alá, hogy felperes egyrészt a tevékenység ideiglenes megtiltásáról szóló határozatban megjelölt dokumentáció pótlási kötelezettségének a 90 napos határidőben sem tett eleget. Felrótta továbbá, hogy a felperes - annak ellenére, hogy továbbra sem felel meg a hatályos jogszabályi feltételeknek - tevékenységét a határozat meghozatalának idején is folytatja, emellett a felperes az általa használt épületre nem rendelkezik jogerős fennmaradási engedéllyel. Indokolásában hivatkozott a 2017. február 24. napján, a Fővárosi Katasztrófavédelmi Kirendeltség Közép-pesti Katasztrófavédelmi Igazgatóság, valamint a BRFK VII. kerületi Rendőrkapitánysággal közösen tartott, továbbá a 2017. május 5. napján tartott helyszíni ellenőrzésre. Határozatát a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 9. § (4) bekezdés b) pontjára, valamint a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.)

Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 27. § (2) bekezdés b) pontjára alapította.

- [2] A felperes fellebbezése nyomán eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala felügyeleti hatáskörben meghozott BP/1008/07256-2/2017. számú határozatával az alperes határozatát megváltoztatta oly módon, hogy a rendelkező részből törölte az „azonnali” szót, és a rendelkező részben a jogorvoslatról szóló tájékoztatást úgy változtatta meg, hogy a fellebbezési jog helyett a jogerős határozat bírósági felülvizsgálata iránti kereset benyújtásának lehetőségéről tájékoztatta a felperest.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében a KI/20659-5/2017/VI. számú elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését kérte.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezte. Ítéletének indokolásában hivatkozott a Kertv. 9. § (4) bekezdés b), d), e) és g) pontjaira, illetve (5) bekezdésére. Kifejtette, hogy a Korm. rendelet 27. § (2) bekezdés b) pontjára alapítva az alperes jogkövetkezményként csak az üzlet bezárását rendelhette volna el. Ez az intézkedés pedig a Kertv. 9. § (4) bekezdés g) pontja szerint minősülő intézkedés, amely ellen a Kertv. 9. § (5) bekezdése a fellebbezés lehetőségét kizárja. Az alperes fenti jogsértését orvosolta a Budapest Főváros Kormányhivatal felügyeleti jogkörében meghozott megváltoztató határozata. A bíróság a fentiek alapján rögzítette, hogy a Kertv. 9. § (4) bekezdés g) pontja, (5) bekezdése, valamint a Korm. rendelet 27. § (2) bekezdés b) pontja alapján az alperes határozata ellen bírósági felülvizsgálatnak van helye. A bíróság az alperes kereset elkésettségére vonatkozó kifogására megállapította, hogy miután a megváltoztató határozat kizárta a fellebbezési jogot, és az a kézbesítéssel vált jogerőssé 2017. augusztus 4. napján, a felperes törvényes határidőben terjesztette elő keresetét a megváltoztató határozat közlésétől számított 30 napon belül.
- [6] Az ügy érdemére vonatkozóan a bíróság utalt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 2. § (3) bekezdésére, 3. § (2) bekezdés b) pontjára és 50. § (1) bekezdésére. Megállapította, hogy az alperes három tényállási elemre alapította határozatát. Ezek közül arról, hogy a felperes az általa folytatott kereskedelmi tevékenység ideiglenes megtiltásáról szóló döntésében megjelölt határidőn, azaz 90 napon belül sem tett eleget a hiányzó igazolások pótlására vonatkozó kötelezettségének, az elsőfokú bíróság megállapította, hogy téves. Kifejtette, hogy a közigazgatási

iratokból kitűnik, miszerint a felperes 2016. december 16. napján vette át a felhívást, 2017. február 27. napján benyújtotta a hiányzó dokumentációt, mely napig 73 nap telt el, vagyis a 90 napos határidő letelte előtt pótolta a felperes a kifogásolt hiányokat. Az alperesnek azon hivatkozására, hogy felperes tevékenysége továbbra sem felel meg a hatályos jogszabályi feltételeknek, rögzítette, hogy az alperes e körben nem jelölte meg pontosan, hogy mely jogszabályi előírások megsértését tárta fel. Az indokolás korábbi szakaszai idézik a két helyszíni ellenőrzés jegyzőkönyvét, azonban ezekre vonatkozóan az alperes további következtetéseket nem vont le. Ennek hiányában az elsőfokú bíróság nem tudta megállapítani, az alperes mire alapozza döntését, értékelte, hogy így a felperes sem tudja érdemi védekezését előterjeszteni. Arra az alperesi érvre, hogy a felperes jogerős fennmaradási engedéllyel nem rendelkezik, a bíróság a felek által előadottakat, a felperes által benyújtott bizonyítékokat és a közigazgatási eljárás iratait megvizsgálva és értékelve azt a következtetést vonta le, hogy az építésügyi hatóság 2017. április 28. napján kelt átirata nem fogalmaz világosan arra vonatkozóan, hogy az építésrendészeti eljárás tárgya mely épületrész. Az iratanyag alapján úgy találta, a felperes helyesen hivatkozott arra, hogy a megjelölt használatbavételi engedély tárgyát nem az ő épületrészei képezik, miután sem a BP/1003/0002017. számú határozat, sem az építésügyi hatóság átirata nem tartalmaz olyan adatot, amely alapján egyértelműen azonosítható lenne a Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatala Építésfelügyeleti Osztálya előtt folyamatban lévő építésrendészeti eljárás tárgyát képező épületrész. Ugyanakkor az alperes nem vitatta, hogy a szabálytalan hozzáépítést nem a felperes, hanem a **M.** Kft. kivitelezte. A felek is egyezően állították, hogy a szabálytalan építménybővítést nem a felperes végezte, ezeket a területeket nem ő használja. Mivel a felperes szabálytalan bővítést nem végzett, ezzel kapcsolatban építésügyi eljárás sem lehet folyamatban, vagyis értelmezhetetlen az alperes azon érvelése, hogy a szabálytalan építkezést nem felperes végezte, ez azonban nem zárja ki azt, hogy az építésrendészeti eljárás a felperes épületeit is érinti. A bíróság álláspontja szerint tehát nem helytálló azon alperesi megállapítás sem, hogy a felperes jogerős fennmaradási engedéllyel nem rendelkezik, hiszen nincs is alapja a fennmaradási engedély megkövetelésének. A használatbavételi engedélyről szóló határozat pont ezért fogalmazott úgy, hogy a határozat tárgyát kizárólag a **C.** Kft. tulajdonában álló épület képezi, és az ingatlanon álló egyéb épületek nem. Ebből azonban nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az egyéb épületek nem rendelkeznek használatbavételi engedéllyel. Ha alperesnek kétsége merült fel e vonatkozásban, határozata meghozatala előtt köteles lett volna e körben bizonyítást lefolytatni. Megjegyezte a bíróság, hogy az alperes határozata jogszabályi alapjaként kizárólag a Korm. rendelet 27. § (2) bekezdés b) pontját jelölte meg, amely az elkészített

hiánypótlásra vonatkozik. Amennyiben egyéb jogsértésre is alapozta a döntését, fel kellett volna hívnia a Korm. rendelet 27. § (2) bekezdés a) pontját is, és ki kellett volna fejtenie okszerű indoklással, hogy miért ítélte meg úgy, hogy a működési engedély kiadásának feltételei már nem állnak fenn.

- [7] Összegezve az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, és olyan körülményeket értékelte a felperes terhére, amelyek valóságát nem bizonyította kétséget kizáróan az eljárás során, valamint az okiratokkal ellentétes, téves megállapításokat tett. A bíróság a felek által előterjesztett bizonyítási indítványoknak a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. § (4) bekezdése alapján nem adott helyt, mivel azokat az ügy elbírálása szempontjából szükségtelennek találta. Az alperes a bírósági eljárás során hivatkozott először arra, hogy a felperesnek nincs érvényes használatbavételi engedélye. Tekintettel arra, hogy a határozat erre vonatkozóan nem tett megállapítást, bizonyítás lefolytatása sem volt szükséges.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetlevélnek a Budapest Főváros Kormányhivatalához való áttételét, illetőleg a per megszüntetését, másodlagosan a kereseti kérelem elutasítását, harmadlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kifejtette, hogy véleménye szerint a felügyeleti hatáskörben hozott BP/1008/07256-2/2017. számú határozat jogellenesen állapította meg azt, hogy határozata ellen nincs helye fellebbezésnek, ezért fenntartja álláspontját, mely szerint a felperes a határozat ellen benyújtott fellebbezésének másodfokú hatóság általi elbírálásának van helye. Erre tekintettel kérte az ügy áttételét a Budapest Főváros Kormányhivatalához. Hivatkozott továbbá arra, hogy amennyiben bírósági felülvizsgálatnak lenne helye a határozatával szemben, akkor a felperes keresete elkészt. Álláspontja szerint a felperes valóban a felügyeleti jogkörben meghozott megváltoztató határozatból értesült a bírósági jogorvoslat lehetőségéről, de álláspontja szerint a keresetindítási határidőt az eredeti határozat kézbesítésétől kell számítani, és igazolási kérelem csak az erről való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül terjeszthető elő, amit a felperes elmulasztott. Az elkésztésre tekintettel kérte a per megszüntetését, amit a bíróságnak hivatalból kellett volna észlelnie. A fellebbezési jog vonatkozásában kifejtette, hogy a Kormányhivatal tévedett, hiszen a Kertv. 9. § (4) bekezdés b) pontja alapján döntött, ami valójában nem „azonnali”, hanem határozatlan idejű bezárást jelent csakúgy, mint a Korm. rendelet 27. § (2) bekezdésében. Ennélfogva mind a Kormányhivatal, mind a bíróság jogértelmezése téves. A Kúria Kfv.II.37.782/2013/7. számú

ítéletét idézve arra hivatkozott, hogy a Kormányhivatal a fellebbezési eljárás során felügyeleti intézkedést nem tehet. Hivatkozott továbbá az 1/2009. számú Jogegységi határozatra, amely kimondta, hogy a jogorvoslati jog nem a jogorvoslati kioktatás tényéből ered. Sérelmezte, hogy a Kormányhivatalt a felperes nem jelölte meg II. rendű alperesként, annak ellenére, hogy a megtámadott határozat részben a Kormányhivatalhoz köthető.

- [9] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tartalmilag sem helytálló, sérti a Pp. 206. §-át is. Kifejtette, hogy a BP/1003/00052-12/2017. számú határozattal kiadott, 394,44 m² hasznos alapterületű vendéglátóhelyre vonatkozó használatbavételi engedélyre hivatkozik, ugyanakkor a bérleti szerződése 509 m² alapterületű ingatlanra vonatkozik. Előadta továbbá, hogy a szóban forgó használatbavételi engedély a **C.** Vagyongazdálkodó Kft. tulajdonában álló épületet érinti, amelyet a **M.** Kft. bérel, de nem vonatkozik a szabálytalanul épített földszintes építményre, valamint a **K.** utcai Projekt Kft. tulajdonában álló, felperes által bérelt, egyéb vendéglátóhelyként jelzett földszintes építményre. Hivatkozott arra, hogy „szinte teljes bizonyossággal megállapítható, hogy felperes olyan területrészeket is használt, amelyre a Kormányhivatal használatbavételi engedélye nem terjedt ki”.
- [10] Az alperes szerint nem helytálló az elsőfokú ítélet 7. oldal második bekezdése, hiszen amennyiben a bíróságnak meggyőződése, hogy nem tisztázta a tényállást, akkor helyt kellett volna adnia a bizonyítási indítványoknak. Hivatkozott arra, hogy az építésügyi hatóság átiratából értesült az építésrendészeti eljárásból. Álláspontja szerint ellentmondásos az ítélet, mert azt állapította meg, hogy nem tisztázta a tényállását, míg a felperes azzal érvelt, hogy iratellenesen állapította meg a tényállást. Állította, hogy mind tényállás tisztázási kötelezettségének, mind mérlegelési kötelezettségének is eleget tett. Továbbra is az volt a véleménye, hogy határozata meghozatalához elegendő volt a használatbavételi és fennmaradási engedély hiánya. Hangsúlyozta, hogy hiánypótlás teljesítésének hiányát a felperes is elismerte, illetve nem tekinthetett el attól, hogy nem szüntek meg a jogsértések.
- [11] Sérelmezte, hogy a per folyamán bekövetkezett tanácsváltozás folytán megsértették a törvényes bíróhoz való jogát is [2011. évi CLXI. törvény 8. § (1) bekezdése].
- [12] Az alperes a felperes felülvizsgálati ellenkérelmére tett válasziratában továbbra is fenntartotta a Kertv. értelmezésre vonatkozó korábbi álláspontját, állítva, hogy a felperes fellebbezési joggal rendelkezett. Álláspontja szerint a bíróság akkor fogadta volna el a határozatát jogszerűnek, ha megkérdőjelezi a BP/1003/00052-12/2017. számú határozat helytállóságát.
- [13] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Egyetértett azzal, hogy az alperes határozata ellen bírósági felülvizsgálatnak van helye. A keresetindítási határidőre nézve megerősítette, hogy az elsőfokú bíróság számítási módja megfelelő. Az ügy érdemével kapcsolatban

előadta, hogy a bíróság helyesen állapította meg a tényállás hiányosságait, megalapozatlanságát, a mérlegelés okszerűtlenségét. Ezzel szemben a felülvizsgálati eljárásban már nincs helye sem új bizonyításnak, illetve a bizonyítékok felülmérlegelésének. Az alperes éppen a bírói mérlegelést támadja, amire pedig nincs lehetősége. Az alperes egyébként a BP/1003/00052-12/2017. számú határozat egyetlen mondatát értelmezte félre, és arra alapítva kérdőjelezi meg a bírói döntés megfelelőségét. Az elsőfokú bíróság azonban az alperes állításával szemben okszerűen indokolta, miért fogadta el a felperes által rendelkezésére bocsátott bizonyítékokat, az iratanyagot összevetette a közigazgatási iratokkal, az alperes határozatával és ezután megalapozott döntést hozott.

- [14] A felperes előkészítő iratában a korábbi előadásait ismételte meg, kihangsúlyozva állításai lényegét.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [16] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból nagyrészt helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [17] A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, miszerint a felperes fellebbezése nyomán felülvizsgálati jogkörben eljáró hatóság helyesen állapította meg, hogy a Kertv. 9. § (4) bekezdés g) pontja, (5) bekezdése, valamint a Korm. rendelet 27. § (2) bekezdés b) pontja alapján az alperes határozata ellen bírósági felülvizsgálatnak van helye. Ennélfogva a Budapest Főváros Kormányhivatala másodfokú hatóságként valóban nem járhatott el, a fellebbezés elbírálására nem volt jogosult, de - szemben az alperes állításával - nem is fellebbezési eljárást folytatott le, tehát a felügyeleti intézkedés megtétele nem volt jogellenes, a Kúria Kfv.II.37.782/2013/7. számú ítélete eltérő tényállás folytán jelen esetben relevanciával nem bír. Megjegyzi a Kúria, hogy felülvizsgálati jogkörben a Kormányhivatal nem csak arra volt jogosult, hogy a helyes jogorvoslati fórumot megállapítsa, hanem az iratanyag és a fellebbezés ismertetében valamennyi esetleges jogsértést feltárhatta volna, lerövidítve ezzel a jogorvoslat útját. Amennyiben ugyanis érdemi döntésével a felperes elégedetlen, még mindig nyitva állt volna előtte a bírói út lehetősége. A Budapest Főváros Kormányhivatala azonban beérte az eljárási hiba megállapításával, döntése a felperes jogértelmezésével részben egyezett, így ellene a felperes jogorvoslattal nem élt, amely tény egyszer és mindenkorra megakadályozta, hogy a felperes által kezdeményezett perben félként részt vegyen a felügyeleti jogkörben eljáró hatóság. Ennélfogva az alperes tévedett akkor, amikor sérelmezte, hogy Budapest Főváros Kormányhivatalát az elsőfokú bíróság - erre vonatkozó jogszabályi rendelkezés hiányában - nem

vonta perbe. A felügyeleti intézkedéssel megváltoztatott alperesi határozat ellen a felperes jogszerűen vette igénybe a perindítással a jogorvoslatot.

- [18] Ugyancsak tévedett az alperes akkor, amikor a felperesi keresetlevél elkészített voltára hivatkozott. E körben az elsőfokú bíróság helyesen érvelt azzal, hogy a felperes számára a bírói út Budapest Főváros Kormányhivatala határozatának kézbesítésével, 2017. augusztus 4. napján nyílt meg, melyre tekintettel a felperes 2017. augusztus 22-én törvényes határidőben terjesztette elő a keresetét. Emellett a Kúria álláspontja szerint azt is értékelni lehetett, hogy alperes jogértelmezési tévedése (melyet Budapest Főváros Kormányhivatala tett rendbe) vezetett oda, hogy a felperes a számára jogszerűen adódó jogorvoslattal éljen. A fentiekre tekintettel a Kúria nem látott kellő jogi indokot arra, hogy a pert megszüntesse, illetőleg a keresetlevelet a Budapest Főváros Kormányhivatalához áttegye.
- [19] Az alperes érdemben tévesen érvelt azzal, hogy a felperes jogerős fennmaradási engedéllyel nem rendelkezik. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felek által előadottakat, a felperes által benyújtott bizonyítékokat és a közigazgatási eljárás iratait, amikor azt a következtetést vonta le, hogy az építésügyi hatóság 2017. április 28. napján kelt átirata nem fogalmaz egyértelműen arra vonatkozóan, hogy az építésrendészeti eljárás tárgya mely épületrész. Az elsőfokú bíróság úgy találta, hogy az érintett épületrész nem a felperesé, de ezt nem a perben kellett tisztázni, ez esetben önmagában elegendő annak a rögzítése, hogy „kétség merült fel”. Ez ugyanis alátámasztja azt az ítéleti megállapítást, hogy az alperes nem tisztázta a tényállást, megalapozatlan döntést hozott. Az alperes tévedett akkor is, amikor lényegi különbségként értelmezte azt az ítéleti állítást, hogy „az alperes nem tisztázta a tényállást” és azt a felperesi kifogást, hogy „az alperes iratellenes megállapításokat tett”. Utóbbi ugyanis bizonyos tények mellőzésére utal, amely ugyanazzal az eredménnyel jár, mintha a tények felderítetlenül maradnak. Az alperes azzal kívánja döntését alátámasztani, hogy „szinte teljes bizonyossággal megállapítható”, miszerint a felperes használatbavételi engedéllyel nem rendelkezik, a Kúria számára jogi érvként elfogadhatatlan, mivel arra utal, hogy az alperes nem csak nem tisztázta a tényállást, hanem erre nem is törekedett. Éppen ezért nem róható fel az elsőfokú bíróságnak, hogy ilyen mélységében tisztázatlan tényállás mellett további bizonyítást nem folytatott le, mivel az elvárt bizonyítás a közigazgatási per kereteit meghaladta, nem sérült a Pp. 206. § (1) bekezdése. Az alperes felülvizsgálati kifogásának elbírálása során azt sem lehetett figyelmen kívül hagyni (s erre az elsőfokú bíróság is pontosan utalt), hogy az alperes semmiféle jogi indokolást nem társított határozatában a fennmaradási engedély hiányához. Önmagában e tények tisztázása sem lett volna elegendő a hiányzó jogi érvelés miatt lényeges hibákban szenvedő határozat hatályban tartásához.

- [20] Végül értelmezhetetlen az az alperesi sérelem, miszerint elvonták törvényes bírójától azzal, hogy az ügyet másik tanácsra osztották át. Az a feltételezés, hogy a bíróság korábban eljáró tanácsa kedvezőbb ítéletet hozott volna, egyfelől minden alapot nélkülöz, másfelől az alperes sem tudott racionális érvet felhozni fenti állítása alátámasztására. Amennyiben az alperes kifogásolta az ügy átosztását, úgy azt a per folyamatában, az átosztást közvetlenül követően kellett volna felvetnie. A Kúria megállapította, hogy az alperes a 2018. március 2. napján a tanácsváltozás kapcsán kérdést nem intézett az eljáró bíróhoz, holott erre lehetősége lett volna. Miután tisztában volt az ítélethozatal előtt a bíró személyében bekövetkezett változással, a Kúria a terhére értékelte az ezzel kapcsolatos kérdésfeltevés hiányát, s önmagában a bíróváltást nem tekinti jogsértésnek.
- [21] Összességében az alperes döntését egy tényhalmazra alapította, amelyre nézve kellő bizonyítást nem folytatott le, indokolása értékelhetetlen. Az alperes jogszabályi hivatkozása szintén téves, mivel döntését a Kertv. 9. § (4) bekezdés b) pontjára alapította, és ennek megfelelően rendelkezett a jogorvoslatról a Kertv. 9. § (5) bekezdése szerint. A Kúria megállapította, hogy az alperes jogszabályi hivatkozása nem adekvát, a Kertv. 9. § (4) bekezdés d) és g) pontjai jobban lefedik a tényállást, az alperes által hivatkozott Korm. rendelet 27. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltak megfelelően.
- [22] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [23] A pervesztes alperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [24] Az alperes személyes költségmentessége okán a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2019. május 15.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró